

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedhi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय रामटेक

हस्तलिखित संग्रह

दाखल.क्र. M-2777 विषय धर्मशास्त्र

नाव भागवतपूराण

लेखक/लिपीकार -

पृष्ठ 06 काळ - पुर्ण/अपुर्ण

नर्दे अथाप्येना विमोह के॥ नेनादिपद्यसदृतिरामकृष्णः करोत्यथ॥१॥ श्रीभगवत्प्रसादमन्य॥

लभंते रंतेति विविमिति सरोमं चितमाहा इत्यननुभ

यत्तथाधीनतेनस्वंपावनंदानेकविचित्रलीलावलोकनाद्भुतानंदसंदोहमग्नतयायमेतद्व्येनेत्याद्यादिवचनानां कैमुत्यन्यायेन प्राशस्त्यपरत्तमेवत्तुचयतश्चमेवसर्वपलोत्कृष्टे
जिते तमत्तमत्वेनिरमितायतत्वं तं तद्धेतुमाहेत्याकृतं॥ नेममिति॥२॥ उक्तानां विशिष्येवग्रहणं साशयितं विरंच्यः पुत्रोपिभवः स्वात्मापि श्रीजार्जापीति॥ प्रसिद्धमेवतत्तनवि
चिद्वत्तयतामो॥ तं तथाचैतेषां केवलांतरंगवद्धेप्यभावशक्यश्चेतिमितेरे प्राप्ते वमहीकं वक्तव्यमथनेतिकाकूपयंतमांतरं फलितं॥ यद्यपिअभेदेन तत्तानाकृतत्वेनचत
जिह्वीमृतेनपिदिवचनमसंभवादिरौषहं कृतियस्तं तथापि दर्शितोशयाशयेनैवानर्थोऽमृतद्वोजिवरुएवैवमौषधमलंकारातिशयितंसेव्यमेवेति तद्धेतुं कृत्यं रौषल्येति
विशेषोक्तं॥ एवंचान्योपलक्षणं लक्षितं॥ अथप्रजापतिरात्मनोवयामुखिदत्सत्त्वबरोभवदिति पूर्वमीमांसाधिकरण इवात्यंतं तत्त्यागायोगासंभवादिति वरोपोहलक्ष
साशयेनैव सार्धं चान्यायत्यासारस्येनोन्यथा प्रामाण्येन च ग्रंथसंगमनतोपितदनमिप्रायादिति वा तपस्वि वचन इवसानिराकरणीयेवेत्यलं॥ अत्र किमप्याहुस्तदंग
याम्पस्यनपदशीलावादिनः॥ नअत्रयंबहुत्वबोधकाख्यातंचानन्वितमिति॥ ततश्चवाक्यार्थानवगतेर्विशकलितमदः पद्यमिति केचित्॥ तत्र तेषामयमभिप्रायः॥
लकारणकारणरुदनेन हि जन्यं जन्यते तिसर्ववसर्वराज्ञांतराज्ञातः॥ सत्येवमत्र साकल्येवैकल्ये ह्युभयतोपि मूलशोधित्ये इदमादिकमेवोदाहरणं गमकमिति॥

॥ ३ ॥ नेमं विरिंच्यो न भवो न श्रीरप्यंगसंश्रया॥ प्रसादं ले भिरे गोपीयत्तं त्वापं विमुक्तिदात् ॥ २० ॥

एवमेकोहोतुः पितं उलपाक इवमृग्यं प्रामाण्यमस्यास्तीति॥ तच्च सर्वं प्रदर्शमानानेकमतप्रकाररीत्यावदंतो मुखभंग इवादावेव हेतुमंगात् उभयनिरसनेऽर्थादर्थनिरसना
तदातोहोदृष्ट्याशेत्याक्षेपादपिमग्रंथेन फलिष्यत्येवेति बहुतरमत्रसिद्धसाधनवृथाप्रयासाभ्यामुपरभ्यते॥ प्रकृतमनुसरामः॥ केचित्तैवैवमाहुः॥ गोपा विमुक्तिदा
तस्यस्य सत्प्रसादं विरिंच्यादयः सर्वेपिनलेभिरेरतिन किं तुलेभिरे एवेतियोजनेति॥ तच्चित्यं॥ यदित्यस्यनपुसकतयायोजनेतत्समर्पकत्वेनसुखमित्यलं
पदं दत्तं विशेष्यप्रसादपदस्यसंदर्भविरुद्धतापत्तेः॥ किंच त्वदुक्तयोजनयादयोर्नयोरन्वयसंभवेपितृतीयस्यकान्वयः॥ तत्सद्वचकृत्वावेतीत्यादिकारणवृत्त
विमुक्तिसाक्षुरीयमूर्तेभगवतोयतत्तत्परिदृश्यमानं प्रापंप्राप्तवती इमं प्रसादं विरिंच्यो ब्रह्मानभवो विष्णुः शर्वश्च अतिनिष्ठवर्त्तनीश्वर इति सती
तेना किं तु प्रापवंत एवेति भावः॥ अत्र कल्पेन भवपदं न निवयुक्तन्यायेनेव विष्णुबोधकं न भवः संसारो यस्मात्संसारनिवर्त्तकसामग्र्यसत्त्वेपि यजानसंसार
तत्तत्तत्तिरिच्यमिप्रायेण प्रकृतं तत्साशंभुबोधकं चपदसाधुत्वं चावर्षदिति लुक्कृतं पंथाः॥ एवं चास्मिन्नेव पक्षेरीतिवेचिच्चादुत्तमोत्तमसादृश्येनैव तदव्यभि
तं॥ अथप्रकरणांतत्वेनास्वारस्येप्रथमोद्देश्यत्वात्किंचिदप्याधिक्यनस्येववाधात्किंचित्तत्त्ववस्तु

॥ विरिंच्यादयो विमुक्तिदा यत्तेभिरे गोपीतत्वापवती सा ततो यत्प्राप इमं प्रसादं विरिंच्योपिनप्राप्तवान्गिरिशोपिनप्राप अतिनिष्ठवर्त्तनीश्वरपिनलव्यवती किं तंगोपिहेवा

119411

कवि ३

रनुपपन्नबुद्धिबुद्धिः ॥ १ ॥ अथवा बोकार्यं एवं च बलदेवस्य मया सह ओजोबलापहरणे कृते सति शरीरमात्रेण स्थिते रामे चैघपक्षीयाः नूनं निष्पद्येत् ॥ २ ॥
 मुक्तिविबुद्धिः ॥ ३ ॥ अथैषि वीक्ष्य तत्कृतं तानं निरूप्य पुररक्षणे मिसत्र ॥ स्वयं द्वारकामे सतत् प्रसिद्धं शास्त्रं कृतं करनं संहारं वीक्ष्य यथा एवं बलदेवं विधाय ॥ ४ ॥
 मपीरं वृत्तिमस्वारसेनायां शिष्टं योजनं ॥ एवं च स्वानं बलदेवारीनां ॥ षष्ठी द्वितीया र्थे तिर्हृका कृदाह ॥ तन्नमेतत् ॥ तदेतस्यान्यत्रानन्वितत्वे योजनायां भवेत् ॥ ५ ॥
 वसर ॥ विशिष्य क्रियाविषयत्वेनादावेवोपस्थितेः ॥ प्रसुत आकांक्षा प्रकृतेन प्रधानक्रियोपस्थापकत्वेनाप्युप्य अस्मन्मतवैपरीत्यापत्तिश्च ॥ अस्माकं तु विशिष्य
 तमपि प्रकरणापेक्षया विभक्तिविपरिणामेनानेकानानाकार्ये अतिदूरे दसमर्थलोभाकुलभृत्पश्योपस्थितं भविष्यत्येवैव विवारेन वस्तुतो योजनं कृतं
 त्वा निष्ठासामेदेन वाऽन्यत्तदसंतासं भवः कथं दृष्ट्वा दिति वैपरीत्यं नाशयितव्यं ॥ दर्शितरीत्या फलतस्तैवेन निर्वोहे विकेवलं भारोपेण द्रविडमंडकम्याया
 र्ति हंतव्यं ॥ तत्र सानामेव स्वरस्वरसंग्रामाद्वतानो स्वत्वमिति साधारणोत्तरावशिष्टमिष्टानुक्तं ॥ अत्र स्वानेव बलदेवारीनां पुररक्षणे प्रतिनिरूप्य सौमं नरपुत्र
 केतोपतिरमणीयं विमानं तदधिपं शास्त्रं च विश्वकेशवोदाहृतं प्राहेत्युच्यते ॥ यदा स्वानामिति यदुक्तं तत्तच्छ्रिणो गच्छंतीति वत् लिङ्गसमवायाद्दुवचनं
 च न विदुर्ना ॥ बलदेवः पञ्चाङ्गत इति पुराणान्तरेऽस्ति ॥ तद्धारता हौ यद्यप्यस्ति तदपि न जुमार्जेण सिध्यतेऽर्थस्य वक्त्रेण साधनायोगादिति न्यायेनात्रैवैवं
 निर्दिष्टं ॥ अथैषी भाषत महापुणो सवौ पविषत्सा रभूते निवृत्तिधात्रि प्रवृत्तिप्रधानपुणो कथा पकर्वेण सा हि सेनालमिति त उपेक्षितं ॥ यद्यपि अत्रा
 परे विद्यते ॥ न जुमार्जेणोत्तारिहेत्पन्था सो विचारक्षमः स्वरस्य एकांक्षितो भयतत्वासिद्ध्या तदयोगा सिद्धेः ॥ यच्च त उपेष्टं भको पन्था सो भज्या ॥ तत्रैव
 वा ॥ अतो न पृष्टमती कुशलमिति न्यायेन विचारणे अनुपपत्त्या अन्यथोपपत्त्या वा तदापन्नौ तव भक्तिः प्रभज्येतैवेति न किंचिद्भयः शवमुद्दिशति
 तत्रैव विद्यते ॥ तव विविरोधाभासाभिधानपूर्वक सा हि सेनालमित्येतस्य को र्थः ॥ विष्णुभागवत उव सर्वेषामधिकारिवैचि आत्सर्व प्रतिपादकत्वेनादावपि
 योरोपेक्षं चैकमुत्कृष्टं तत्रापकृष्टमिति गुरूपदिष्टमेव भवेत् ॥ युतः सर्वेषां वेदां तानां ब्रह्मणि ता सत्यं सरणिस्तद्वदिति चातः पुराण सरणि विहो नानुमं
 ता सति चैवं वा सार्वजनीनभावनस्यापि तथात्वे बहुतरमंधगोलां गूलन्यायेन तवार्थमंगा पत्युन्मज्जनमेव स्यात् ॥ किंच अर्थो यंत्रससज्जाणां भाव
 र्थविनिर्णय इत्यत्र गारूडोक्तं तद्वत् क्षणे असंभवे पियावत्वा निवेशेन धानायथेत्यादि श्रुतिवत् य किंचित्वा नुकूलं तवाप्यपि मतमेव ॥ उपपन्नं क
 र्त्तव्यं ॥ अथैषी भाषादि कथा वदथे सत्ता उरुछेद्या ॥ केवलं मताभिमानेन सिद्धौ अलिकविषयत्वेनाप्रामाण्यं स्यादिति किं कौतुकं ॥ न चिलीकमली तं दसं का
 मेरे विनये सर्वे तं तादे इति सुभययोतौ विशेषादर्शनेन दृष्टानुगमनमेव युक्तिमदतो महाप्रयासेन केवलं साहिसा सहनं निरर्थकमिति ॥ तथापि दार

॥ शिव ॥

116411

भा० प्र० रा०
१७६॥

सर्वकार्य इति न्यायेन बहुतरां तर्को स्थानस्य बुद्धि न त्वात्स दृष्टान्तमुक्तरीतिमनुल्लेख्यैव स्वार्थ्यातिशयाशयस्य पूर्वमेवोक्तत्वात् तेषां न ह्यपनेदि स्यात् तदुक्तं
लितग्रंथविस्तारे चौराभयस्य सति कश्चिन्मत्कार इति बहुतरमप्रकृतं तर्को प्रतिष्ठानादिनिस्त्याशयेनैव विरुद्धं चेपेक्षितं तथाप्यन्यत्र विरुद्धावसरं
सुशपथं सप्रतिज्ञातं बहुतरं निरूपयिष्याम एवेति दिक् ॥ इत्यं चान्न त्रिसतेन श्रीभगवता अनुज्ञाप्येति तस्य तत्रैव संस्थापनेनैव विरुद्धाया तत्रा
संगत इति युक्तं तत्समेवा ॥ इतरथा लेखोभयोः पर्यायत्वेनैव व्यर्थ्या तत्वाद्यनिष्टप्रसंगारिसम्पुक्तमेव ॥ अतएव केचने सुक्तं न सर्वं ॥ तेषां
नोक्तं नुबुद्धत्वे जातं तीसर्थः ॥ अत्रच प्रसिद्धिपणेन ततो मूहर्त्तप्रकृतानुपपन्न इत्याद्याशयकमेव परमतमुपन्यस्तं निराकरोतीत्यभारणादिके चोक्तं
नाचिताः ॥ तदाह ॥ यत्स्ववाच इति ॥ तत्रानुस्मरंतीर्थो न ग्रंथेनाविशेषोद्योजनो योजनमिति तत्रवक्तव्या नवकाश एव जागर्ति ॥ परमुत्र ग्रंथेनायमपि
सुत्यापितेन न तावद्वा जस्यार्थं रामेण सहगतः श्रीकृष्णः ॥ संकषारो मनुज्ञाप्येति पूर्वमुक्तत्वात् इत्यं तेन न निषेधपूर्वक राज्ञातेन नियमेन निषेधप्रतिषे
यात्ताक्षया तत्प्रकृतमेव न रथकमादितया चाशयतो वा योजनीयमित्येव विशेषः ॥ इत्यं चैकस्यैव मुखत्वेनातुरुध्येव दत्तो वै परोऽस्य पूर्वोदोदयः
नुत्या निर्वचना प्रामाण्यसंगत्या परमतं त्वं न सूचनाशयेनैव श्रीधरोप्यस्मदुक्ता यो नुग एवास्तीति तथा स्तं भवन्ननन्यायेन किंचित्कृतेष्वधिकारस्य नि
पत्तेनालै एव हि ग्रंथकृदिति मनुनुस्तस्य भाष्यमंगल इव चानुभूतिमेवावगत्य पुनश्चेत्यमादिफलितार्थदर्शनमस्मिन्निहितार्थोक्तो न यैव मतिर
नोति किं पुनः पुनस्तेनेति नानुक्तं दृष्टीसम्पन्नो देवता चानाकुलैवास्तु यद्यपि विदुषां किनुदघटमिति न्यायेन यूक्तं दृढं हस्तैर्बहुतरानेकशास्त्रा
नानंदपुराणा वितां तकरौ नाना प्रकारं प्रकृतं पितृकुं सुशक्तं तथापि इद्रास्योपिय स्यातेनेययुः शब्दवारिधेरिति तदनेन श्रुत्या युक्तं निषेधेप्यनुपपन्न
एवैव स्वीकारेणापि यथा योगरीत्या हि प्रसिद्धं ॥ तत्र प्रयोजनान्तरितार्थप्रतिज्ञा विरोधार्थं सर्वोपकरणोपकारेण च बहुतरादुक्तैवोपरमतेति
दिक् ॥ ३० ॥ एवं वरंति श्लोकस्यैवोपपत्त्यो विरोधतः ॥ कृते कवीनां सद्भिर्नाम कृष्णोद्यची कृपतु ॥ २ ॥ अज्ञातौ गणिकधी प्रकाशिनी सुदृष्टिश्चिज्जगत्पति
नादिनी ॥ स्वस्वाशुबोधावविचारवर्जिका मया कृता बोधनबुद्धिरीषिका ॥ ३ ॥ इति श्रीमद्युहोपनामकं आत्मारामसूनुगोविंदात्मजं श्रीरामक
रंकोविषमपद्यो श्रीभागवतभावाये प्रकाशे दशमस्कंधस्योत्तरादौ सप्तसप्ततितमाध्याये रं वं वरंतीति त्रिशतमश्लोकस्य अमरकस्मीयसद्भिः स
श्री ॥ मुद्रणे ॥ शुभमस्तु ॥ १२ निशात्वे

॥ शिव०
॥ १७६ ॥

[illegible][illegible]

न धरावामेदमनी आसीवा छे खरेतु श्रीपितर ॥ हितरक्षणजेकेलेतेसणहिकरीलकोणहोइतर ॥
 मो घममनस्यणावेयेउराहंकसेंकसुं वोला ॥ गाईलावत्साला चाराचारा लकी वरा ओला ॥
 न क्रिस्नेहे पूजुनि वंडनि नंदा सिला विता वाटे ॥ दाटे कंठ प्रभुचा अवघड चित्रांत घडि घडी वाटे ॥
 ग र्गप्रोक्तविधीने उपनयने शो रिसांग करित्याची निजनामकीर्तने चिस्वाश्रित जनकर्मसांग करित्याची ॥
 व सतिगुरुकुळी विहिता स्याउनि गेले तमोपदस्मरण ॥ देव अवंती वासि श्रीसांदीपनि गुरु सितेशरण ॥
 ने त्या श्रीगुरु गये पाहुनि सद्भावरी तिपटवीले ॥ सर्वकवीच्या माथास दिद्यारल मुकट चढवीले ॥
 वा क्य गुरुचे कानी पडतां धरिती कळाचतु षष्ठी ॥ सिकलैति तु क्वाचिदसांगुरु आपण हीन जाहले कशी ॥
 सु तसांगरी मनासी झाला जो मम तो विद्या आणा ॥ ऐसे मागे मागा स्यातां जाणोनियां सिगुरु रणा ॥
 दे तो स्याणो नि गले वै सो निरथी तटा सितो सिप्र ॥ नेटे सिंधु स्याति रेवाळ हरुनि गां जिला कसा विप्र ॥
 वा धिमन्त्रेदरूपा सुरपंच जना जळीं शिरोनि धरी ॥ पोटाचिरी शिशुन दिशे मग ये घेउनि तदंग शंखहरी ॥
 य मलोका जावुनि दरवाज विताये समोर पितृपाळ ॥ वंडनि पूजी आता होता तो आणवूनि देवाळ ॥

७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३

॥भाग॥
॥२८॥

न मुनिगुरुपदे देती बाळक घेती प्रसाद मुखराशी ॥ आले पुरासि पंडित होउनि ते राम कल सुखराशी ॥
मो हव्रज वनिता चा नाशाय आठ वृत्ति न डपकती ॥ स्वज्ञान योग धाया धाडी उद्धव कवी सय डपकती ॥
न खाया ज्ञाना मृत उद्धव गेला व्रजांत यानंद ॥ पूजुनि फारर डेकी अंतरला मूर्ति सुत मयानंद ॥ ७ ॥
ग हिवरली नंद स्त्री घटिकेत पुसा निनंदना शतदा ॥ तैसे चिमनी नावी निज सदना चाहिनंदना शतदा
व पुनि चरितें रडती रडवितिया उद्धवास ही दोघें ॥ समजावी ज्ञाने परिवाहे तसे मन क्रिया दोघें ॥
ने नंदयशो दो घवरात्री लाने पाती चसरलीला ॥ प्रभुच्या मनोहरा नुरविनि देहादि स्मृति प्रसरलीला
वा ज्या पुढे सकाळीं रथ पाडुनि स्त्रिया तिगो पिका गेला ॥ घेउनि जीवकें सश्राधाने गारमां सही मेला ॥
मु मनोहर हरिवेष प्रभुचा प्रिय नृत्य पाहता माहिला ॥ धाल्या भाल्या होत्या मणि हारीं प्रथम कल्युनी अहिला ११
दे उनि आसन गोपी एकाती त्या सिधे उनी वसती ॥ स्तुताती असेल तुमची बड्ढा मधुरा पुरी मध्ये वसती १२ ॥ राम ॥
वा ते तुमचा कल स्वामी ते पोतु त्या सिपा ठविलें ॥ वृंदावनांत वड्ढाया पितरां ति आसेल आठविलें ॥ १३ ॥ २८ ॥
य तिसहि उल्लस मातले हजही सर्वही मृषा पाहे ॥ प्रिय पितर इतर ते साजन त्याला कोण या व्रजी आहे १४

१४ ॥ दश ॥
१५ ॥ १० ॥
१६
१७
१८
१९
२०

१२ ॥ राम ॥
१३ ॥ २८ ॥

न टिके इतर वस्थि रमैत्री स्वाथार्य मान्न केवळ ती ॥ नेल्या वरिसु मनां चार सति कडे मधुप काय ते वळती ॥ १५
मो कलिती निर्दया वेश्या अफळ दुमा सिही पक्षी ॥ अवळान पा प्रजाही मृग कुळ दग्धा वना हिजे रक्षी ॥ १६
म क्षुनि अन्न गृहाते अतिथी कृत विद्यु शिष्य गुरु गया ॥ घेउनि दक्षिणा यजमाना त्रा विजन ते धरिति माया ॥ १७
ग रज सरतां विवेद्या त्रजिती होती गळां प्रथम द्वार ॥ आपण होउनि त्र प्रत्यजिति अतः सस्त्रिया सही जार ॥ १८
व दति असें बड्डर दुती आठ उनी तहिला सत्या महिला ॥ वर्षर्तु भ्रम देती स्फार प्रेमा शुद्धि नें महिला ॥ १९
ते थेंत सांत आला मधुपतया एक गोपिका लक्ष्मी ॥ त्या सी बोले ऐसें कलुनिकी कृष्ण दत्त तो पक्षी ॥ २०
वा णी ती गोपीची बड्डर सरसा उद्धवा सि उद्धव दे ॥ निदास वाधिका करि हरिची सप्रेम फार शुद्ध वदे ॥ २१
मु क्षुशिरो मणि उद्धव बड्डर त्याचे प्रेमनाग पवाखाणी ॥ त्या सिसू यो बाई हो अमृताची प्रेमभावदाखाणी ॥ २२
हे ही गेही क्षालें चित्र उदासीन कृष्ण गुण गातां ॥ क्षाला कृतार्थ जन्मुनि उरले कर्तव्य काय हो आतां ॥ २३
वा चिकतु मया दयिता कृष्णाचे सांगतो तुला परिसा ॥ ह्युनि ऐसें ज्ञान कथी घासी सुविशुद्ध काचनी परिसा ॥ २४
म उना ये पाठविले ज्ञाना मृत पाजिलें तथा पिसती ॥ भगवद् धर रस त्र पिता नाही उपदेशित्या तथा दिसती ॥ २५

॥भाग॥

॥२९॥

न वपीयूषसमुद्गीपतनचकोरींसि जहिघटे विधिने॥ तदपि अमृतकरचितयां प्रियसुखत्यां त्याचियाचिसन्निधिने ६
मो राघुक्षेद असो घनाचातकी सतो मरुचि॥ ते सें सगुणावांचुनि निर्गुण गोपी सलेशदेन रुची॥ ७ ॥दश॥
न रवहु सगुणचरित्री गोपीचानि न्यतेचि आठविती॥ पठउनि नक्तिवहु दिवसटे उनि मग उद्धवासि पाठविती ८ ॥१०॥
ग वळ्माच्या शिष्यपुणी सुरगुरुच्या शिष्य जाहला धन्य॥ अमस्पष्टचिसगुण प्रेमावांचुनि पंडितं मन्य ९
व ल्वनाथ यशोदा गोपी पावदेति न निरोप॥ परिविन उनि जायकवि प्रेमाचेला उनि स्वमनिरोप १०
ते नंदादिक सगुणी उद्धव जी कलजी सहसांगा॥ डोळ्या पुढें दिससि परिकां गा विरहाग्निभाजितो आंगा ११
वा त्यांत सायसा खर नरुनिय शोदा त्याणे अहोसाधो॥ द्यादो घाला सांका न पराची दृष्टिने सितां बांधो १२
मु तनु सगुणित्यासि असें विनवा जोडुनि अंजली लाहो॥ वृंदावनांत अगतिक गति युष्मत्पादकं जलीलाहो १३
दे हांतरी हिदास्पदिया ऐसा ज्ञानयोगने वदान्या॥ सांगा हेचि ज्ञान उपाय न त्याला अयुक्त न वदान्या १४ ॥राम॥
वा हो निरज व्रज जन चरणाचे उद्धव प्रसन्न मन॥ जाउनि उपाय नार्पण करुनि हरि सिकरि पुनः पुनः नमने १५ ॥२९॥
य जन भजन जपन पही कर्म सांगे सुखें जिला घडली॥ प्रभुला सदं गरागार्पण करिताचि स्वयंगळा पडली १६

[OrderDescription]
,CREATED=28.07.20 16:31
,TRANSFERRED=2020/07/28 at 16:38:03
,PAGES=15
,TYPE=STD
,NAME=S0003402
,Book Name=M-2777-BHAGWAT PURAN
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF

FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,